

Ground Zero

mitt ansikte är mitt landskap
jag vet inte om du
kommer österifrån eller väster
men nedslaget kan ha gjorts
på en av de två vidsträckta
åkrarna
där skogen gles och nästan grå
är mjuk av bölje uppåt
 åt ena hållet därifrån finns
ena sidohålet
risken liten att ramla ner
det ser den starkt kuperade
terrängen till
bara trattar dit av
oerhörda vågor
 åt andra hållet ligger berget
som delar åkern i två
och vid dess fot de båda
ingångarna,
silesbrunnar ner
till hekatomber av hyllor
med skuggor och vinbär och
barndom
 men backar du i stället
neråt ner i sänkan
och upp så breder sig
känselfkullarna ut
det är där mellan dom som
största hålet öppnar sig
i schakt på schakt av
inåtsvindel
 och ännu längre
åt andra hållet
har åkern och sidohålet sina
tvillingar, speglarna
av balans
 upp på berget igen
kana rakt ner

så ligger de där
de två ovala
sfärerna av hav
mångbesjungna
drunkningsvåta
styrda av
drömmar om ljus och död
 men du kommer kanske norrifrån?
då om jag får be dig
helt som det faller sig
att föra dina händer genom
vajande skogen där uppe
de stumma stammarnas hem
och ställ ingenting
tillbaka efter dig
när du går

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Göran P Rödholm med Poeter.se id #19184 innehar upphovsrätten